
Sprawozdanie z działalności Towarzystwa w 1997 r. : Sprawozdanie z działalności Wydziałów : Wydział I Językoznawstwa i Historii Literatury

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 60, 86-87

1997

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Duże ożywienie działalności Towarzystwa Naukowego Warszawskiego w 1997 roku wiązało się m.in. z obchodami jubileuszu 90-lecia Towarzystwa (sesja naukowa z koncertem, wystawa „A genio lumen”, wydanie katalogu Wystawy i Informatora o TNW).

Komisja Rewizyjna uznała, że podobnie jak w latach ubiegłych niepokojący jest fakt małej frekwencji na zebraniach Wydziałowych, zwłaszcza członków korespondentów, jak też obniżonej częstotliwości zebrań niektórych Wydziałów TNW o charakterze bilateralnym. Komisja Rewizyjna uważa, że wskazane jest przedyskutowanie i wprowadzanie innych, atrakcyjniejszych czy bardziej interesujących form spotkań wydziałowych, które w mniejszym stopniu powinny dotyczyć wymiany informacji, a w większym wymiany poglądów.

Komisja Rewizyjna uważa, że mały udział TNW w kształtowaniu opinii czynników oficjalnych i opinii społecznej wynika z niedostatecznego udziału naszego Towarzystwa w życiu publicznym.

Należy podkreślić z uznaniem, że Towarzystwo Naukowe Warszawskie podjęło się organizacji projektu w zakresie stypendiowania wyjazdów polskich naukowców na konferencje zagraniczne. Projekt ten ma być przekazany Towarzystwu przez Fundację im. Stefana Batorego.

Biorąc pod uwagę wszystkie aspekty działalności i gospodarki finansowej Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, działającego w niełatwych warunkach egzystencji, Komisja Rewizyjna stawia wniosek o udzielenie absolutorium aktualnemu Zarządowi za 1997 r.

4. SPRAWOZDANIA Z DZIAŁALNOŚCI WYDZIAŁÓW

WYDZIAŁ I JEZYKOZNAWSTWA I HISTORII LITERATURY

Przewodniczący: Zbigniew Sudolski

Sekretarz: Barbara Otwinowska

W roku sprawozdawczym odbyły się następujące posiedzenia naukowe:
13 I – Teresa Michałowska: *Narodziny autobiografizmu w literaturze polskiego średniowiecza (Modlitewnik Gertrudy)*.

24 II – Kwiryna Handke i Hanna Taborńska: *Nie dajmy zginąć słowom. – Rzecz o odchodzącym słownictwie*.

10 III – Mariusz Karpowicz i Janusz Pelc: *Oblicza Baroku. Promocja czasopisma „Barok”* (wspólnie z Wydziałem II).

7 IV – Antoni Furdal: *Ziemie zachodnie w polskiej i niemieckiej świadomości narodowej* (wspólnie z Wydziałem II).

5 V – Zdzisław Najder: *Kresowa rodzina Conrada: Bobrowscy i Korzeniowscy* (wspólnie z Wydziałem II).

9 VI – Janusz Pelz: *Torquatto Tasso – nowy model poety nawróconego*.

6 X – Hanna Szelest: *Marcjalis – najwybitniejszy epigramatyk rzymski*.

10 XI – Jadwiga Puzynina: *Językowy obraz Boga w poezji romantycznej*.

8 XII – Barbara Bartnicka: *Stan wiedzy studentów polonistyki w zakresie historii języka*.

Referaty i streszczenia

Antoni Furdal

ZIEMIE ZACHODNIE W POLSKIEJ I NIEMIECKIEJ ŚWIADOMOŚCI NARODOWEJ¹

Tematyka związana z Ziemią Zachodnią i Północną należy do zagadnień szczególnie ważnych w naszym życiu społecznym i politycznym XX wieku. Ich ponad półwieczna już obecność w granicach państwa polskiego ma swoje odbicie w świadomości przeciętnego Polaka, ale też w świadomości zwykłego Niemca, dla którego jest to problem równie ważny, choć oceniany od drugiej strony. Przypomnijmy, że chodzi tu o tereny liczące ponad sto tysięcy kilometrów kwadratowych, czyli więcej, niż wynosi powierzchnia niejednego państwa europejskiego². Wielkie migracje zaś, jakich się stały podłożem pod koniec wojny i zaraz po niej, nie są w Europie z niczym porównywalne od czasów średniowiecznych wędrówek ludów.

Idea przyłączenia do Polski obszarów znajdujących się do r. 1939 poza granicą polsko-niemiecką pojawiała się niejednemu raz już wcześniej w naszym stuleciu, lecz zwykle dotyczyła ziem ściśle pogranicznych zamieszkałych przez ludność etnicznie polską. Myśl o przesunięciu granicy na linię Odry i Nysy Łużyckiej, wysuwana niekiedy przez naszych polityków w czasie wojny³, znalazła zaś w poczdamskim (17 VII–2 VIII 1945). Trudno nie